HUTTENTOCHT 30 augustus 2014 (Peter Boelee)

Deelnemers:

Niek Oele, Wim de Wilde, Mario Aspeslagh, Hans en Ria Koehorst, Trudie van Wezel, Truus Step, Adriënne Noteboom, Harold en Antonie Jobse met vriend Johan en ondergetekende.

Na kennis gemaakt te hebben met elkaar, want vandaag gingen er ook nog vier geïnteresseerden mee, vertrokken we in de regen richting Rilland. Op “regenmelder” was te zien dat het rond 10 uur droog zou worden. De eerste stop was bij het voormalig landbouwhaventje “Rattekaai” , helaas regende het nog en konden we maar even rondkijken op dit mooie Zeeuwse plekje.
Hier bevindt zich het gedenkteken van jonkheer Muralt, de ‘uitvinder’ van de muraltmuurtjes, waarmee Zeeuwse dijken begin van de vorige eeuw met weinig moeite en kosten tot een meter verhoogd konden worden.
Nog afgelopen week is het Muraltmonument door de vrijwilligers van Natuurmonumenten schoongemaakt. Zie foto

In de regen vertrokken we om kwart voor negen vanaf Vierwegen richting de Kreekraksluizen waar we door de slagboom het Rijkswaterstaatterrein zijn opgereden. Al bij het passeren van de tweede auto werd duidelijk dat de slagboom na iedere auto automatisch naar beneden ging…oeps dat ging maar net goed, Hans. Op dit terrein bevinden zich de sluizen van de kreekrak, enkele gebouwen en opslag, maar ook veel struiken en bosjes, grasvelden en haventjes. De voorspelling dat het om 10 uur droog zou zijn kwam niet uit maar dat weerhield ons niet de auto’s te verlaten om ook nog even op de ‘steiger’ aan het Markizaatsmeer te kijken.

Trudie kon het maar nauwelijks bijhouden om alle, in dit gebied, waargenomen soorten te kunnen noteren: op het Markiezaatsmeer en in de havens zagen we: grauwe gans, grote canadese gans, lepelaar, grote zilverreiger, aalscholver, kuifeend,, tafeleend, wilde eend, blauwe reiger, krakeend, fuut, dodaars, meerkoet, knobbelzwaan, kleine mantelmeeuw, grote mantelmeeuw, zilvermeeuw, kokmeeuw, stormmeeuw, waterhoen, torenvalk, vink en de graspieper.

Opnieuw de slagboom gepasseerd, nu iets voorzichtiger, we reden verder door de Hoogerwaardpolder en omdat het inmiddels droog was zijn we naar de uitkijkheuvel gelopen.
Een groep groenlingen liet zich goed zien, net als een groepje gele kwikstaarten, drie buizerds, veel grote zilverreigers en blauwe reigers en heel veel huis-gier-boeren- en oeverzwaluwen die over het water voor de telpost op zoek waren naar insecten.
Een oeverloper, een groepje putters, twee voorbij vliegende holenduiven en nog enkele witte kwikstaarten. Onderweg rijdend door de Hoogerwaardpolder zagen we nog een familie roodborsttapuiten, kneutjes, rietgorzen, twee bruine kieken, wulpen, zwarte kraaien en veel houtduiven, zwarte ruiter, tureluur, kievit, brandgans, kauw, ekster.
We stopten uiteraard nog even bij de ruïne aan het eind van de weg door de Hoogerwaardpolder en met behulp van de telescopen konden we nog enkele soorten toevoegen aan de lijst, tot de boer met zijn tractor het gebied in reed om zijn koeien te voeren en alle vogels gevlogen waren. De stand staat op dit moment op 46 soorten.

We rijden naar het bezoekerscentrum van het Brabants Landschap op de

Brabantse Wal omgeving Hildernisse. Binnen kunnen we gebruik maken van het toilet en we bekijken de tentoonstelling over het Markiezaatsgebied waarbij een foto van onze voorzitter opvalt, hij zit op zijn knieën een jonge lepelaar te ringen.

Dan lopen we over een drijfnat pad richting de vogelkijkhut. Onderweg ook aandacht voor de planten en paddenstoelen.
Het begint weer te regenen en te waaien maar in de hut zitten we droog, we zien op de plas veel eenden en opeens wordt een vreemde eend gesignaleerd, het blijkt een **rosse stekelstaarteend** te zijn. Voor veel mensen de eerste keer dat ze er een zien. Wim legt uit dat het eigenlijk een onwelkome gast in Europa is. (uit Wikipedia: Doordat deze rosse stekelstaart in de vrije natuur hybridiseert met de zeldzame witkopeend, dreigt deze laatste uit te sterven. Daarom worden er plannen gemaakt om de rosse stekelstaart in West-Europa uit te roeien.) Dankzij Wim zien we ook nog twee slobeend vrouwtjes, alleen herkenbaar aan hun grote snavel. Helaas geen ijsvogel, die enkele dagen eerder door Niek en mij hier goed geobserveerd kon worden. We zien nog wel één wintertaling en verder veel kuifeenden, wilde eenden en onderweg in de regen lopen we terug naar de parkeerplaats en horen een roodborst. We rijden via de A 58 en de A 4 naar Tholen. Onderweg plenst het.

We komen aan bij de Scherpenissepolder, kijken eerst vanuit de auto's op het uitkijkpunt op de "Gatweg" en zien veel watervogels, maar de meesten staan al op onze lijst. We rijden door naar de kijkhut aan de Platteweg, hier kan de kluut worden bijgeschreven, een groenpootruiter, die we jammer genoeg alleen maar horen, zwarte ruiters (met raar gevlekt kleed)en een mooie witte buizerd. We kijken allemaal met plezier naar het enthousiasme van onze drie jongste deelnemers, Harold en zijn iets oudere broer Anthonie (die de opleiding "Bos en natuurbeheer" heeft gedaan maar daar nog geen werk in heeft gevonden) en hun vriend Johan.
Dan naar onze laatste vogelplek voor we naar huis zullen rijden. Het weer is opgeklaard en zelfs zien we zo nu en dan de zon. We rijden naar het uitkijkpunt de Schakerloopolder dat ligt aan de damaanzet van de Oesterdam.

Eerst vanaf de weg maar we kunnen het gebied en de vele soorten veel beter zien wanneer we de doodlopende weg onderaan de dijk zijn ingereden.

Daar kunnen we onze lijst nog even goed aanvullen, wat een rijke vogelplek is dit!
We zien in één beeld een wulp en een regenwulp, meteen is goed te zien hoeveel ze in grootte verschillen maar ook de strepen boven het oog en op de kop van de regenwulp zijn goed te zien.
Er vliegen nog veel visdiefjes, zelfs nog één met een vis in zijn snavel, zou hij nog jongen hebben? Dan komt er een witgatje binnenvliegen…nee wacht even..Wim roept: “dat is geen witgatje dat is een bosruiter!”

Mario speurt met zijn telescoop de plasjes af, we horen hem zeggen: grutto, rosse grutto, watersnip, kemphaan, goudplevier, kievit, tureluur, zwarte ruiter, scholekster, torenvalk en Trudie maar schrijven…

Dan gaan we naar huis, gelukkig zien we nog een fazant en een gaai want die hadden we nog niet. De meter staat op 69 soorten, onderweg op de dam wordt uitgekeken naar de 70ste soort. Helaas zien wij in de voorste auto daarbij een visarend over het hoofd…Alleen de inzittenden van de derde en laatste auto, Mario en onze drie jonge helden spotten deze graag geziene doortrekker. Nou ja dan mogen we hem toch bijschrijven en hebben we vandaag 70 vogelsoorten gezien. En nog wat planten, paddenstoelen, rupsen van de dagpauwoog (toch goed gezien Anthonie!) en enkele atalanta’s.

Ondanks dat dit de natste huttentocht was in jaren, hebben we veel gezien, was het gezellig en hebben we genoten van het mooie Zeeuwse- en Brabantse landschap.

Foto’s van Mario, Trudie en Peter